

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben házból
 hordva:
 Egy évre 20.—
 Félévre 10.—
 Negyedévre 5.—
 Egy hónapra 1.50

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasabos petitor egy-
 szori hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésre kü-
 lön 80 k.

NYITÓSZÓ: 6 hasabos sor 20 krajczár.

Szerkesztői iroda:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden
 közlemény küldendő. — A küldemények
 csak bérmentesen fogadják el.

**Kéziratok csak rendkívüli esetben kü-
 ldetnek vissza.**

Kiadó-hivatal:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 hová az előfizetési pénzek küldendők.

Az országgyűlés feloszlása előtt.

Az országgyűlést tehát feloszlatták. A legjobbak éppen. Egy háború dülése közben, melynek ágyúiból a dühörgés már ide hallik át, s melyről többé nem mondhatja senki, hogy mi köze ahhoz annak a geográfiai fogalomnak, melyet osztrák-magyar monarchiának nevez a világ.

Az országgyűlés szétmegy. Okosan. Mert legjobb politika a szabad-kéz politika. Mert Andrassy bevallotta ugyan, hogy ő „köfött marsrutá”-val halad, s ezért meg is nyerte a porosz államférfiak elismerő vállveregetését; de azt az egyet nem veheti szemébe még az ellensége sem, hogy egy irányban ne tartotta volna fenn az „actioi teljes szabadságát,” a hogy azt diplomáciai nyelven nevezik.

Ez az egy irány, melyben Andrassy megőrizte elhatározásainak teljes függetlenségét, az hogy egyáltalában nem engedte magát felszelyeztetni a — közvélemény által. Kivált Magyarország közvéleménye ő előtte olyan tényező, mely se nem dividál, se nem multiplikál, egy szóval nem számít, s mely felől ő szabadon eszeleksi azt, amit oly körök akarnak, melyek befolyásának jogosult megállapítására hiába keressük a helyet az alkotmányban.

A mult napokban egy orosz lap bölcességét volt alkalmunk bámulni. A kérdéses cikk igen simogatólag bánt el Ausztriát, — mert hát a diplomácia szótár csak azt ismeri, s azt állítja a többi közt, hogy ez az Ausztria „reg a mi táborunkban lenne már, s hogy még eddig melénk nem állt, csupán a magyarok iránti tekintetből nem tév.”

Oh mennyi jámborság ily kevés szóban! Azok a jó oroszek még azt képzélik, hogy a monarchia határain belül talán még törődik is valaki a magyarok kedvével. Azt hisszük, senki jobban meg nem lepett ez a naiv felfogás, mint a mi derék közös külügyminiszterünket s nagy esoda lesz, ha nem sietett azonnal fölvilágosítani az illető köröket, hogy mekkora tévhitben élnek az itteni viszonyok megítélése körül.

Hiszzen ha a józan észnek volna valami köze a politikai situációk megbirálásánál, természetesen arra a gondolatra kelene jutni, hogy egy ekkora jószág, mint Magyarország, még is csak megérdemel néminem tekintetbe vételt. Egy józan gondolkodással és ép agyvelővel fölruházott muszka, ha Magyarország utolsó évtizedének eseményeit valamely figyelemmel kísérté, okvetlenül kell, hogy körülbelül a következő okoskodásra jusson:

Ime itt van egy ország, Magyarország, mely igen esendes, jámbor, jóhiszemű és loyalis ország. Nem gazdag, de nem is szegény, ha egyszer arról van szó, hogy áldozzon. Nem erős, de nem is gyenge, ha egyszer arról van szó, hogy erjét megfeszítse. Ismerjük jól huszonnyolc év előttről. Jóformán vasvillával verte ki ellenségét határai közül s később ketten, két nagyhatalom, roppant hadsereggel, nem voltak elég erősek legyűrni, míg az árulást is magunk közé nem vittük harmadik szövetségesül. Ezt az országot úgy vérsé gazdított akkor közös erővel, hogy más ország sivatagja vált volna talpunk alatt. Ez még így is megnót s volt egy idő, mikor visszahadhatta volna busán a kölesönt; az ő lába volt most előbbi elnyomója nyakán. S mit tett ez a boldos, megfoghatatlan nemzet? Tette azt, hogy fölemelte a lábainál fetregő elnyomóit, lecsokolta az arcához tapadt port s vigasztalta szeliden: „ne félj, van még nekem abból valami keves, a mit elvették tőlem, osszuk meg testvérileg s vessünk fátyolt a multakra.” És megosztotta vele alkotmányát, melyet a másik fél soha el nem ért volna a maga erejéből, átvállalta terheit s befolyást engedett neki olyan ügyeibe, a melyeket idegen beavatkozás ellen más állam úgy óriz, mint a tiszteséges hírnevű férj a felesége hálószerzőjét. Lemondott arról, hogy vére és veréjéte felől szabadon, legjobb belátása szerint rendelkezék s hátra tette bármely tulajdon érdekét, mihelyt csak látszása is fennforgott annak, hogy az szövetségese bármennyivel kisebb érdekébe is utközik.

Es azt nem a pillanatnyi elérzékenyülés, szórakozás és ellágyult megbecsülés állapotában tette, hanem tette azontul is folyton és következetesen tíz éven keresztül. S midőn azok kerültek kormányra, kik eleinte és nagyilek politikát öngyilkos politikanak neveztek s váltig ellenéztek: első gondjuk az volt, hol találhatnának még valamit, a miből az időközben ismét magához tért, megerősödött s most már fennhőzójává vált szövetségese javára engedhessenék. Az ország pusztult és szegényedett, s ezt ők argumentumá

kovácsolták arra, hogy még nagyobb terheket vállaljanak el a közösből. Maradt még egynehány kérdés függőben, melyeknek saját érdeke szerinti megoldására az első kiegyezés a jogot föntartotta. Nem élt vele, hanem osztozott megint, de már nem a közösen, nem is a szomszédjain, mint a terheknél tévé, — hanem csupán a magáén. Mert hát jogról, értékről volt a szó. Oda dobta a törvényben fenntartott bankját néhány bankárnak, a kik szövetségét lekötözték azzal, hogy pénzt adtak arra, hogy őt elnyomja és elnyomva tarthassa. Szép jövedelme lehetne vámból s azzal iparát is fölviragoztathatná, — de az ártana a szövetségének, akinek már van ipara, melynek drága piacra van szüksége. Oda dobta ezt is. Kötött szerződéseket idegen államokkal, gondosan kikeresztvén azok kedvezményeiből önmagát. S minthogy kiadásai nagyobbodtak, elvállal a közös költségekben nagyobb százalékot az eddigénél. S földevezén, hogy van még a szövetségének egy olyan adóssága, melyből ő még ki nem vette a maga részét: sietett azt reklamálni.

Miért tévö mindent? Mi elfogadható oka volt, hogy mindent alku tárgyává tegyen, amit a másik félnek alku tárgyává tenni tetszett; minden, de minden ily kérdésben megrövidítendő magát s hozzon áldozatot olyat, a minőt soha semmiféle elvesztett hadjárat nem rakhatott volna vállára? Csak volt ilyen ok? Mert azt csak nem gondolhatni, hogy egyfő-egyik árulók viselték volna az ország fölhatálait? Kell lenni valaminek, a miért egy állam ily képzeltetlen áldozatokat se tekintett tulajdonságának, valaminek a miben elég compensatiót látott pazar engedményeire!

Lehetetlen, mondjuk, hogy még egy muszka is, ha józan esze van s figyelemmel kísérté, a mit Magyarország kormányai tíz év óta miveltek, lehetetlen, hogy így ne gondolkodott volna.

S alkalmasint rá is jött volna arra a gondolatra: igen! mindezt ez az ország azért tette, hogy ha majd egyszer jön oly idő, a mikor nemzeti lételet valaki kérdésessé teszi, legyen neki egy szövetségese, a kinek erejével egyesülten visszaverhessen minden támadást, a ki fennállását — a saját magáéval együtt — oltalmazni segítsen és bebizonyítsa, hogy ime van közös érdekünk!

No most megérkezett az a pillanat. Ott olvassuk a kormánylapokban, hogy „Hannibal ante portas,” „jam proximus ardet Ucalegon,” „alea jacta est” s szebbnél-szebb classicus idézetekkel bizonyítják, hogy az észjaki kolosszus terjeszkedése a Dunán keresztül nem más, mint kinyújtása karjainak, melyekkel bennünket körül karol és halálra szorít.

Es mit látunk? Látjuk, hogy a monarchia mozgósít. A mozgósítás, mint a hivatalos nomenclatura jelzi, csak „kismérvű” ugyan, — de mégis mozgósítás. A csapatok megfognak indulni.

Kelet felé talán? Oh nem! Ott az ellenségben kárt ejt-hetnének. Dél felé, hol egy, — mondhatnók: egyetlen — jó barátunk várzik ellenségünk fegyvere alatt. Es az ország kételyben áll a fölött, nem hangzik-e majd egy a parancsszó, hogy álljunk ellenségünk mellé, és segítsünk agyonverni jó barátunkat s osztozzunk meg a rablótámadóval ugyan, amit ez jó barátunk hulláján még meghagyott, tépjük azt le onnan és hozzuk haza büszke diadaljelül.

Szégény és gyálázat volna az, ha be-teljesülne! A képzeltetlenséggel határos, s az örültségnek legnagyobb foka.

Talán nem így lesz! De ha nem lesz így: miért nem nyugtatják hát meg a becsületére, a jó nevére féltékeny nemzet! Mit jelent az, hogy az oly hírek, mint a török terület megszállása, elfoglalása, hettekig keringhetnek határozott megzafolás nélkül? Mit jelent az, hogy a szláv érzelmeikről leginkább hírhedt tábornokokat állítják a mozgósított hadtestek élére? s mit az, hogy oly irány felé terelik a fegyveres erőt, honnan határainkat veszély nem fenyegeti, míg a honnan a veszély fenyeget, nem érkezik semmi hír?

A nemzet, mely mindent feláldozni kész volt, hogy egy ily esetben biztonságban lehessen, — tán megérdemli azt, hogy fölvilágosítsák végre valahára.

Itt nem használ semmit a titkolózás, semmit a habozás. A dolog odáig jutott, hogy színvallásra van szükség.

Nem indokolatlan és nem időelőtti, hogy az ország tudja meg a valót. Hiszen volt egy idő, mikor korai nyilatkozatra bírták Magyarországnak első miniszterelnökét, a ki aztán nyilatkozott is, így fejezve be beszédét: „ime uraim, most már

tudják, miben áll a dolog: de most már az ellenség is tudja.”

Most más az eset. Mi nem vagyunk Muszkaország, hogy orvul támadjunk, s tisztességgel dologának tartjuk előbb rákiáltani az ellenségre, mielőtt lesújtunk: „Védj magad!”

Tehát tudja meg az ellenség is. Hisz ugy se tarthatjuk azt titokban.

De azt nem akarjuk, hogy az ellenség előbb tudja meg, mint mi magunk!

A képviselőház július hó 7-én szombaton déli 12 órakor ülést tart.

A dunai török hadvonal mentében kalandozó tudósítók, mint Ruscsukból és Várnából egyszerre írják lapunknak, Abdul Kerim mind Sumlába a főhadiszállásra rendelte.

Okot e rendszabályra leginkább az okozott, hogy a tudósító szereplő egynék egy része nagyon is megbízhatlan ajánlatok alapján, tehát nem is valami megbízható módon üzte. De másik oka az, hogy a törökök most egy rendkívül fontos stratégiai lépésre készülnek, a melynek keresztülvételéig tisztességes semmit nem indásban fogják őrizni az újságínger miatt nagyon szemfüles, nagyon sok felé jelenlevő és nagyon eszeska hírlapírókat.

A berendelés első következménye lesz, hogy a megbízó és ajánló leveleket szigorú kritika alá veszik, s a tudósító szereplőket valódi minőségüknek constálása után egy ideig vagy Sumlában marasztalják, vagy tulságosan messzire távolítják, a hol már nem lesz harezét, nem lesz hír, hanem csak unatkozás. A berendelés másik következménye, hogy táviratokat csak azok küldhetnek, a kik Abdul Kerim különös engedélyét fogják birni, s akkor is csak átnezés után vehetik igénybe a távirót.

Ennek a rendszabálynak a török hadvezényeltre, a melynek a legjobb sikert kívánjuk, lehet sok jó oldala: de aligha ezek közé fog tartozni ama tömérdek gyártott távirat, a melyek eddig sem látták, ezentul pedig meg sem szagolják a főhadiszállást. Lapunk e részben azon szerencsés kivételt élvezi, hogy tudósítók fermánjai és azóta is kapott ajánló levelei következtében, a legkiválóbb kedvezményekben részesül a főhadiszálláson, a hova, mint várnai levele után gyaritanunk lehet, alkalmasint e sorok írásakor már meg is érkezett.

A félhivatalos lapok a rövid ideig tartó pausa után megint sürribben vetik fel a katonai mozgósítás kérdését. Most azonban már nem merik egyenesen bevallani, hogy csak tisztán az occupatio szándéka lebeg szemük előtt, hanem meglehetősen burkol nyelvezetben szólnak, mintha minden áron félre akarják vezetni a közönséget a katonai körök actiójának természetére és hordereje iránt.

Biztosítjuk azonban őket, hogy e burkol nyilatkozatokkal felesleges munkát végeznek. Magyarországot nem kapacitálják terveik iránt, míg nyitl orszellenes politikát nem íznek. Akkor, csakis akkor számíthatnak az egész nemzet osztatlan és lelkes támogatására.

A félhivatalos „Bohemia” legutóbbi száma következő nyilatkozatban hokusz-pokuszok a bécsi politika rövidlátó, habozó és kiesnyes tervei dolgában:

„A mint Anglia legközelebb a kikötőket s ezután talán a török birodalom egyéb részeit is megszállani lesz kénytelen, lehetséges, hogy Ausztria is hasonló eljárásra kényszerül, saját érdekeinek határain belül. Ma még kételyben lehetnek a felett, hogy mely irányban történjek az actio; hogy vajjon Szerbia, vagy Bosznia, vagy mindkettő ellen kell ezölvaz lennie; és hogy azonban meg kell történnie, s hogy valamely lépés által az osztrák érdekek védelmére a Balkánon ki kell fejezni: e felett nem lehet semmi kétely. Minden lépés, melyet a hadi események Bulgáriában előre tesznek, közelebb hozza e szükségességet s általánosítja annak felismerését.

Hogy vajjon ennek keresztülvételére elegendő-e egy hadosztály, vagy hogy öt hadosztály lesz-e e szükséges, ezek oly katonai kérdések, melyek e pillanatban tán még ninesenek eldöntve: de politikailag megállapított dolog, hogy a hadi fejlődés minden mozzanatát nem nézhetjük tétlenül s befolyásunk érvényesítésére nem lehetünk utalva egyedül a győző jó akaratára.”

Ruscsuk, június 23.

(Saját tudósítónktól.)
 A Duna fokozatos apadásával csaknem lépést tartottak és tartanak folyvást az átkelés kísérletei. Minden áldott nap történik jelentős egyik vagy másik pontnál, hogy ott forciozták az átmenetet. Eddig a stratégialilag fontosabb pontokon nem sikerült az áttörés; a hol sikerült, azokra a török számszándékosan nem fektetett sülyt. En már régebbi leveleim egyikében megírtam, hogy a Dobrudsa való betörését nemcsak meg akadályozzák meg a törökök, hanem félig-meddig óhajtják is. Itt ugyanis, a posványok kigözölgése fölér egy török védelmi hadal.

Ha azután még sikerül a dunai élemezési vonalat elzárni, a mire nagy gond lesz a török hadvezényeltnek, akkor egy emberig ott rekednek a „szabadítottok”. Az élemezési vonal elzárása végett történik főképp a törökök részéről az intézkedés, hogy a mint már előbb is kétségtelenül be-következésként hirdettém, több nevezetesebb ponton a törökök fognak Romániába átkelni. Így hisznek az átkel orosz hadsereg élemezésében oly zava-

rokát előidézhethi, a melyek felében semmisíthetik meg az orosz hadakat.

Az orosz átkelési kísérletek gyakori volta óta, kitűnő éberséget fejtenek ki a törökök. Minden egyes katonai esupa szemfűl; minden őrség példásan vigyáz. E tekintetben még apró komikus események sem hiányoznak a tábori életből. Például június 20-án éjjel után egy órakor a muszkák a törökök éberségét akarva próbára tenni, egy nagy főtárszert bocsátottak a Dunába, s vízmentélen usztatták. Az örön álló musztafirok rögtön észrevették a sötét tárgyat, s azt gyanítva, hogy torpedóbárka, heves puskatűzet irányozták feléje, s fellármázták a katonaságot. Mintegy egy negyed óráig tartott a puffogás, a mikor észrevették, hogy a torpedó-bárka — főtársz.

Ez a nagy éberség nem is ártott, mert már hajnalban Petusa faluból ugyancsak elkezdtek az oroszok a tüzelést. A török őronal útjei azonban már készen várják, s rögtön viszonyozták a vendégeskedést. Szükség is volt rá, mert a faluban nagy muszka erő volt összpontosítva, s a közel fekvő szigeten is több zászlóalj volt elhelyezve. A cél ugy látszik az volt, hogy az éjt felhasználva, az oláh parti szigetről átcsapnak a Pargos nevezetű török falu alatt fekvő szigetre, a melynek öblében több hajó, bárka horgonyoz a háború kezdete óta. Ezeket szeretné” volna hatalmába keríteni; de minthogy a török őrszemek ébersége a pihatólázásul usztatott főtárszre is lőtt, a terv meg lőn húsirtva. Az oroszok hajnali fölvidözése már csak boszúból történt. Erre annál több oka volt, mert a cserkeszek, e vakmerő kirándulók, előtte való nap 80 bivalyt, 20 lovat és 120 darab sertést hajtották el Petrusa szomszédságából. Beszerveve ugyan őket két szotnyai kozák és tűzőbe is vette, de drágán adták meg a hajtóvadászat árát, mert a száma névze 110 cserkesz 11 hallott és 9 sebesült veszteségét a kozákok fele fizette meg életével.

A cserkesz bravourok képesében meg kell említenem, hogy a törökök rájtek a jó gondolatra s kirándulások következtében, s mit régen kellett volna tenniük, most tették meg, hogy egy repülő hadtestet, úgynevezett „fliegende Korp”-ot alakítottak 3 zászlóalj vadász, két század török rendszer lovas és 100 cserkeszből, s egy arabs ütég ágyúból. E repülő ütég, minő több van, nagy szolgálatokat tesz. Hamarosan a helyszínén terem; a cserkesz kalandokat elősegíti; az átkelési kísérleteket megtöri.

A petrusai orosz ágyuk is alig szólaltak meg és intéztek golyóikat a sziget mellett kikötött hajókra, már a repülő had kész volt, s az egy órai távolságot 20 percz alatt befutva, megjelentek Pargos alatt, a hol már egy zászlóalj gyalog katonát és háromszáz fegyveres polgárt találtak. A cserkeszek azonnal hozzá láttak az ágyutűz mellé a maguk Winchester fegyvereiből adni kísérletül tüzet. A esetepaté delután két óráig tartott. S vége felé a monitor is megjelent. Ez sokat segített a muszka ágyutelep elhaglatásában, melynek sikerülte után a cserkeszek minden áron kiakarták az oláh parti szigetről venni az ott elhelyezett orosz katonaságot. De nem lehetett, mert az erdő föl természetes védelmet nyújtottak nekik. Míg a monitor és arabs ütég keresztütköz nem véte a leg-sürribb helyet, kiugrasztotta őket, a cserkeszek golyói erre sora lőttek le, uggy hogy a két század-ból alig menekülhetett meg nébány.

A esetepaté a szigeten levő oroszok részéről már a kétségbeesés jellemét ölté fel, midőn a faluban elhelyezett orosz katonaság rendkívüli vakmerőséggel torpedó bárkákat bocsátottak a vízre. A két bárkából kettőt szerencsésen irányozott lövésekkel ártalmatlanná lehetett tenni, a többi azonban a törökök szemelátára rakták le és így sikerült elzárniuk a monitor útját, a megmaradt orosz katonaság így megmenekülhetett a szigetről.

Később a hajósok kihálaszták egy torpedót, azt Ruscsukba hozták, a hol a konak udvarában volt közszemlére kitevé.

Az Ozmanje fedélzetén jun. 25.

(Saját külön tudósítónktól.)
 Daczára annak, hogy eltökélt szándékomb volt Konstantinápolyból meg egy levelet írni, kivánságomb nem teljesült, mert ma delután kaptam Rauf pasa tengerészeti miniszter tudósítását, hogy Has-sán hercege delután indul Várnába, s mert az e héten induló gőzösk különben sinesen kellő kényellemmel berendezve, induljak el a hercegezt kísérő Ozmanje nevű gőnyörű pancélosk fre-gatton. Lő halálban kellett tehát holimmat rendbe hozni, miylével siettem Topanába, hol az Ozmanje egyik czonaka várt réam.

Bár nem vagyok barátja az ilyen hirtelen utazásoknak, mégis örültem e váratlan alkalmatosságának, mert egyrészt fogalmat szereshetek az erős török flotta egyik pancélosk hajójáról, másrészt megláthatom ama legénységet, mely először kezdte meg Sukum-Kalé ostromát.

Az Ozmanje elég jól van berendezve. Legénysége 650 emberből áll, nagyobb részt fiatal tisztekből, kik körül kitűnik Haszán bey a hajó parancsnoka, egy az angol iskolából, aztán angol szolgálatból kikerült török tisz. A hajó kitűnően van pancélozva, 16 db Armstrong, 2 db 48 fontos ágyúval, s két mitrailleussal. Lőszerben nines hiány, s a legénység is jól van hangolva.

Este felé Haszán boyjel jól bebrandyztunk, s mert ő, tartva az ellenséges hajók támadásától; egész éjt a hajóhídon tölti, nekem van időm lefakészni előt kényelmes cajtumben meg-írni mindazt, mit Konstantinápolyból akartam említeni.

Most természetesen csak a háborus hírek ér-dekelnek mindenkit, nem szólhatok tehát egyéb

érdekes dolgokról, hanem kezdem ott, hol más ember végezni szokta, a háborun.

Az Asziából jött hírek, melyeket mult levelemben írtam meg, a hivatalos sürgönyök által megerősítettek. Muhtar pasa, csakugyan támadó-lag lép fel, de előre láthatólag kevés eredménnyel, ha csak az utban levő arabs lovasság nem fog váratlan elonyóket vinni ki. Bajazed visszafoglaltatott, az kétségtelen, de hogy miként, azt mai nap-ság még itt nem tudják. A kurdok politikájának tartja mindenki, kik meggyágták magukat vesztegetni az oroszoktól, s midőn ezek egészen biz-tosak valának a kurdok támogatásáról, akkor fordultak a vesztegetők ellen. A cernizovtí Karshól a mult napokban egy elonyós kirohantást tettek a törökök, melynek hatása alatt a muszka csapatok Bajazed fels vonultak vissza. De a győzelemnek nem lett semmi eredménye, mert a legutóbbi sürgönyök ismét ütközetet jelentenek Kars alól, s jöle-het az 8 óráig tartott, mégis eldöntetlennek állít-tatik, mi más szóval annyit is jelent, hogy ott a törökök megvertek. — A kaukázus lecsen-desítésére az oroszok mindaddig nem küldtek számbavehető csapatokat, s ép azért csak-nem érthetően, hogy a törökök mindaddig nem bírták a felkelést egész Kaukázusra kiterjeszteni, pedig a lakosság nagyon is fogékony a forradalom iránt. A napokban hozta meg egy régi ismerősöm Ali bey, az oroszoktól elfoglalt ágyukat Sukum-Kaléből. Ali bey szavai szerint a felkelők ott apró csapatokká alakulnak, de ezeket nagyobb tömegű csoportosítani csaknem lehetetlen. Fegyverük kevés van, mert az oroszok elszedték tőlök, s így csak azon törzsek lázadhatnak fel, melyeket a török kormány ellát fegyverrel s lőszerrel; pedig a török kormány nem valami bőségesen szállítja ide a had-szereket. Egrátalán a kaukázusi felkelésre nem fordítatik annyi gond, mennyit e jelentékeny pos-tió megérdemel.

Montenegroval szembe komolyabb ütközet már alig várható. Nikita katonái a hercegovinai felkelők sorsára lesznek kárhoztatva s ha elég ügyesek lesznek, hegyük körül folytathatnak még querille harcot, csakhogy ennek komolyabb követ-kezménye nem lehet, legfeljebb a hercegovinai felkelés elnyomását nehezíti meg. Így a monte-negrói török hadsereg Cettinje elfoglalása után azonnal beeshethet lenne a dunai hadseregbe, csakhogy ezeknek gyalog kell rendelkezési helyükre jutniok, mert Matapan foknál orosz hajók feyve-getik a valonai s antivari szállítványokat.

A dunai hadseregnél valahára megindult a moz-galom. Az oroszok Iszaksánál egy komolyabb tünté-pest rendeztek, a menyiben a esonákon egy szép számu csapatot viték átá Dunán. Némelyek 10, más-
 ok 60 ezerre teszik az átkeltek számát, azonban tekintetbe véve azt, hogy az oroszoknak a Dunán vajmi kevés csónaok van, az utóbbi szám egész-nen nevezetesen. Különbben nem sokat ad senki eme át-kelesre, miután az iszaksai átkelés semmi stratégiai fontossággal nem bír. Hanem azt is tudja mi-
 denki, hogy ez előjele akar lenni a tulajdonképeni átkelésnek, mely előreláthatólag Nikápoly tájékán fog megtörténni. Ez átkelés aligha fog valami nagyobb erővel megakadályoztatni, miután annak megtör-téntével a törökök két stratégikus ponton próbá-ják meg a hídrészt, s e célra 9 hid készlet van elhelyezve a Duna parton.

A török-magyar csapatok nem Ruscsukban, hanem Sumlában fognak szerveztetni. Ugyancsak itt állítatik fel a lengyel legio is.

Konstantinápolyba még egye érkeznek unjon-czok az ország különböző részeiből. Pénteken is-mét megnéztem őket egy e bebetki táborban, midőn jeien volt a szultán is. Az újonczok bemutatják gyakorlatukat, s aztán elvonultak a szultán előtt, ki egy lelkesítő beszédet tartott hozzájuk, maga elé hivatva a szofták kapitányát, egy hosszú, ősz szakállu szoftát.

Angliából a „veres kereszt” társulatnál nagy mennyiségű kórházi szerek érkeznek Török-or-szába. Legközelebb egy a betegek szállására készült hajó indult el, mely az ázsiai szállítások fogja az ország belsejébe szállítani. Az angliai „veres kereszt” társulat egyik ügynöke, ki a várható se-gélyekről jött jelentést tenni, már megérkezett Londonból, s tegnap találkoztam vele Rumeli His-sárban Achmet Vefik pasánál, a parlament elnökénél, ki a kórházak ellátását is vezeti.

Konstantinápolyban még egyre tart a hírlap-üldözés, s legközelebb a „Levant Herald”-ot, egyik legjobb lapot fűggesztették fel. Ez aztán az oka, hogy biztos információkat a harezteről, csak igen későn kap a közönség.

Lukáts Gyula.

Az orosz hadművelet.

Nagyon korai volt az öröm a dunai átkelés miatt. Az átkel csapatok ott rekedtek a posványok között: azok pedig, melyek szerzetének átkelni óratosabbnak lettek. Igen érdekesen írja le a hadi megerősítést az angol „Daily News” tudósítója, a mely lap egészen orosz rokonszenvílő áthatott poli-tikáit üz. Tájékozásunk közöljük mi is e tvirati tu-dósítás fontosabb részeit, annál inkább, mert csak-nem szó szerint megerősíti, ruscsuki nagyon jól értesült levelezők fettegetéseit az oroszokra váro sors tekintetében, mely őket a Dobrudsa való be-töréssel érni fogja. Ez események most már nem-csak igazat adnak levelezők leírásának, hanem már előlegesen is felkötik kíváncsiságunkat az orosz sereg sorsa iránt, ha az átkelésnek más ponton is sikerülte után, a törökök kellenk át az élemezési vonalt elzárni, a mint azt megírta már előbb, s most megerősítést nyer várnai leveleink által is, a mely szerint több hajóhíd készen és egy esomé szétrakható kisebb hajó és bárka áll a török had-vezérlő rendelkezése alatt.

A „Daily News” tudósítása lényegében követ-kezőket tartalmaz:

Az átkelés igen gyorsan volt előkészítve: de a modern hadvezetés elvei azt kívánják volna, hogy az oroszok a hátráló ellenséggel folyton fenntar-tásuk az érintkezés, hogy visszavonulási irányát li-tudják, s eshetőlegesen műveltek iránt tájékozást szerezzenek. Mindent úgy látszik, szem elől téveszt-tették az oroszok s csak ma indult után egy ko-zák szotnya, hogy a törökök hadállásairól tudomást szerezzen. Ezen hanyagság annyival megrövidít, mert a mint a dolgok jelenleg állnak, a Duna túl-partján álló csapatok Ruscsuk és Nikopoli ál-tal oldaltban feygettetnek. Az oroszok nem igen nyomulhatnak előre; mert összeköttetések fenyeget-ve van, s nem leírén kész hidok, az esetleges

F E H É R M I K L Ó S

angol, francia és amerikai mezőgazdasági gépüzlete

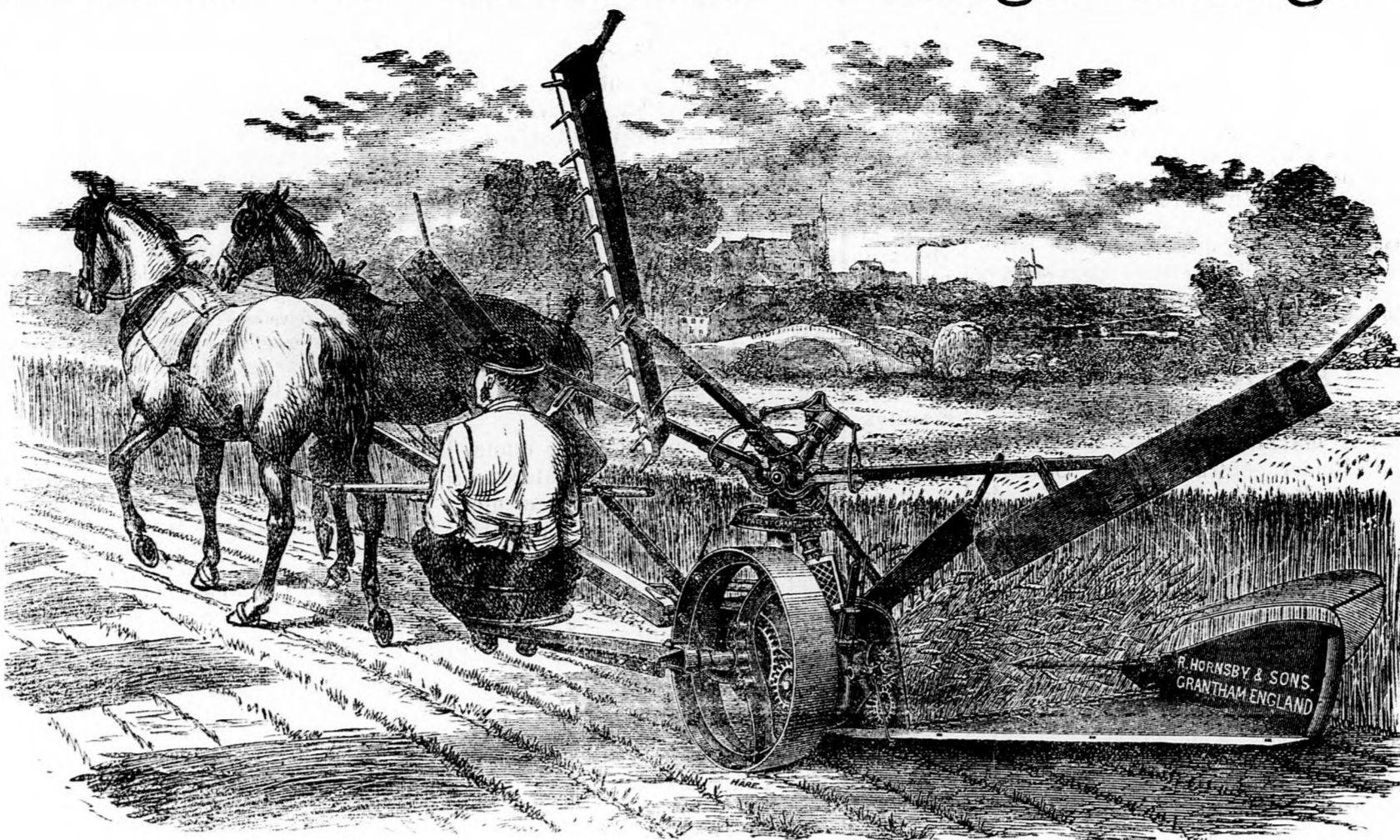
Budapesten:

IX. ker.

Üllői-ut

12. sz.

„Köztelek“

Bécsben:

III. ker.

Pragerstr.

13. sz.

„Hotel Hungaria“

ajánlja **R. Hornsby és fiai** világhírű gőzmozgonyait és gőzcséplőgépeit, különösen

„**Spring Balance**“

arató gépét, mely ez idén is 1871 június 7-én Franciaországban Chartresban az első díjat és arany-érmét nyert és „Paragon“ fűkaszáját, mely gépek az 1875—1876-ik évben Angol- és Franciaországban tartott versenyeken 52 versenyző gép ellenében az első, második és harmadik díjat nyerték el, és a legnagyobb kitüntetésben részesültek.

Ez évi május 1-én Moulins-ban (Franciaország) tartott versenyen 13 gép ellenében ismét az első díjt nyerte el Hornsby „Paragon“ kaszája. — Ajánlja továbbá mindennemű legjelesebb szerkezetű angol, francia és amerikai gazdasági gépeit és eszközeit a legjelesebb gyárosoktól. — Kitűnő tüzfecskendőit, a vidéki községek és városok részére, igen jutányos árak, s kedvező feltételek mellett.

Arjegyzékek kívánatra küldetnek.

I. Ferencz József király, O Felsége
legmagasabb díjazó okmány
I P A R E E R T

HIRSCH IGNÁCZ ÉS FIA

kir. szab.

vizmentes takaróponyva- és olajgyára Budapestén,

ajánlja legjobbnak elismert mindennemű

VIZMENTES TAKAROPONYVA-GYARTMÁNYAIT

az áruknak szabadbani letakarásához, a gazdasz uraknak gépgyárosoknak, szállítók és hajósoknak továbbá vászonernyőket kettősfonalú vitorlák-vászonból terménybetakartáshoz, legjobb minőségű gabonaszákot, valódi pugliesi faotaj és magyar kenőolajat (savmentesített repceolaj), legjobbszerű állott lenolajat, a legolcsóbb gyári arkon.

Arjegyzékek bérmentve.

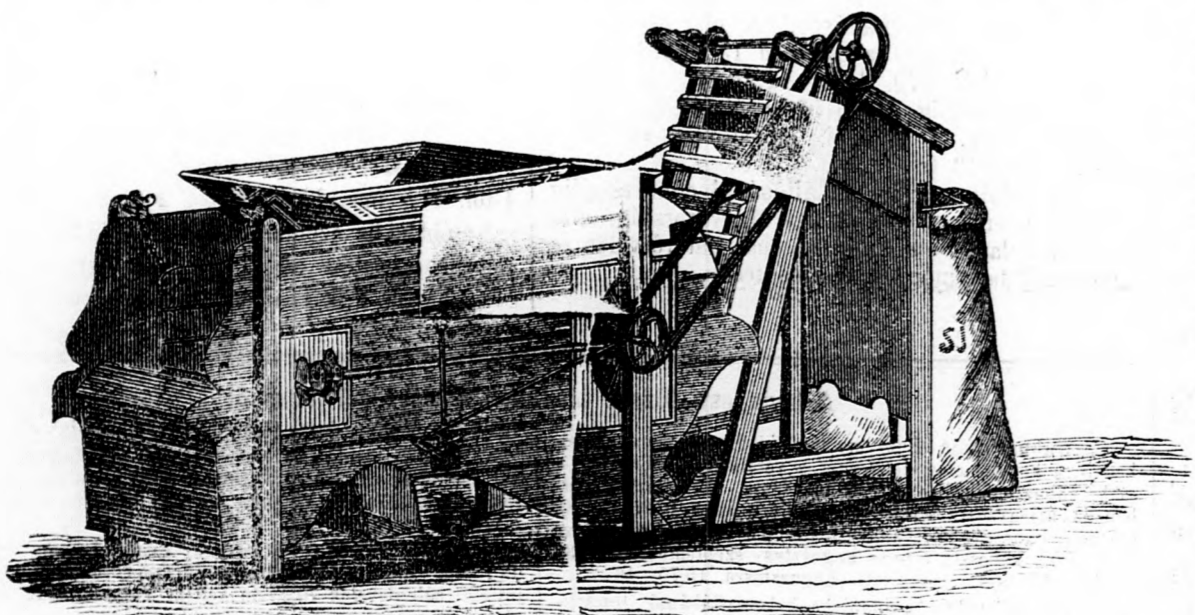
Iroda és raktár: VII. király-utca 13.

Gyárak: VII. Rottenbiller-utca 63.

Strobl, Baris és Kollerich

gazdasági gépgyára

Budapestén, IX. kerület 2 Nyul-utca 14—16 sz. a.

Ajánlja az ő legújabb hírbem lévő **duplaszelelő és tisztító rostát, új szerkezetű rostát** szákoló szerkezettel. Baker rostát, cséplőgépeit, kézi- és lőerőre, szoró-vevőgépeit, mindennemű ekéit acélszántóvassal, ugyiszintén különféle gazdasági eszközök és gépeit a legújantósból áron.

Raktárunk: Budapestén IX. kerület alduasor KOLLERICH PÁL urnál.
Balgrádon MIJATOVIITS ISTVÁN urnál.

Komlókertben

Annato Constantin

7½ éves fű bűmlatos ügyességű testgyakorlati mutatványos. A fővárosban egyetlen magyar daltársulat előadásai a szünetek közben jeles népzene kedvelők szórakozást nyújtanak a t. közönségnek. Ajánl 16 ételek és finom borokkal pontos szolgálatot

PARRAGH GÁBOR.

NEHEZKÖRT

(nyavallját) leülőtűn gyógyít dr. **Küllisch** specialista orvos Neustadtban.
Drezda (szászország.)
Már 8000-nél több beteget sikerrel gyógyított.

Budapest nyomtatott Schlesinger és Wohlar könyvnyomtatásán. Budapest, IX. kerület, Nyul-utca 14-16 sz. a.

Braun Mór

lábbeli-gyára

Budapestén,

király-utca 62. szám,

a körút sarkán.

Nemcsak olcsóbb, mint akárhol másutt, hanem minőségére is jobb cipőket árulok, és pedig:

Nőknek:

Női papucsek	frt. kr.
Női házi cipők szövetszálból	1 40
Fűzős topánok czugból fényezés hegygyel, szép tűzéssel, kettős talppal	2 50
Fűzős topánok erős bőrből fényezés hegygyel, szögelve, kettős talppal	3 60
Topánok czugos brünnelből fényezés hegygyel, magas szabással, finom kiállítással	2 80
Topánok czugos erős chagrain vagy borjúbőrből, szögelve és ellátott kettős talppal, igen tartós	2 80

Uraknak:

Topánok finom chagrain kettős talppal	3 60
Topánok fényezés vagy bagaribőrből szegezett kettős talppal	4 20
Topánok finom bőrből díszes fényezés hegygyel	4 50
Topánok orosz fényezés bőrből, szegezett kettős talppal	1 80
Vadász csizmak vízhatlan bagaria bőrből, kettős talppal	11
Ugyanaz orosz fényezés lakk bagaria bőrből	2 50
Topánok finom fényezés vagy bagaria bőrből kettős talppal	2 80
Topánok léányoknak brünnelből vagy bőrből igen erős szegezett talppal	2
Gyermekcipők brünnelből vagy bőrből, szegezett talppal	1 80

Részletes árjegyzék ingyen és bérmentve. Levélbeli megrendelések posta útjánval melletti postai csomagolással.

országyűlési nyomtatványok

Schlesinger és Wohlar

SCHOCH LAJOS

borkereskedő.

sugár-ut., 42-ik szám a.,

ajánlja a t. e. közönségnek saját termelésű kis-tétőnyi borait, valamint gazdasz raktárát a legkiválóbb bel- és külföldi borból.

Különösen ajánlja a következő palackborokat:

Fehérborok (palackonként)	Csemegeborok (palackonként)	kr.	kr.
Somlai válogatott 1868-iki	Tokaji aszencia	80	3
Magyarok 1868-iki	„ asszu	80	150
Kis-Tétényi rizling	„	80	2
Somlai 1872-iki	„	80	2
Ermelléki	„	45	40
Kis-Tétényi	„	45	35
Kis-Tétényi 1874-iki	„	45	35

Vörösborok (palackonként)

Ménesi válogatott 1868-iki	Champion et Comp Carte	kr.	kr.
1874-iki	Bianche 1 palack	80	5
Egri válogatott	„	80	250
Szathgyi 1868-ik	„	80	8
Budai 1872-iki	„	80	124
Kis-Tétényi 1874-iki	„	45	116

A borok abszolút tisztaságáról biztosíték nyújtatik, és annál fogva tokaji aszencia-boraim, valamint régiók vörös-boraim is a legtekintélyesebb fővárosi orvosok bizonyítványai szerint orvosi használatra különösen ajánlhatók. Legalább 10 palack vásárlását jelentékenyen lecsökkent árak számítatnak. A palackok ábraként 5 kr-ával visszavételnek.

Egyidejűleg ajánlom becses figyelmükbe azoknak, kik egy pohár finom természetes bor mellett üdült szeretnek, üzleti-ünnepségeikben, sugár-ut. 42. szám alatt újonnan nyitott borsor-nakomnak.

EAU DE LYS DE LOHSE

szépség-illóntej képe.

Az egyedül kipróbált szépség-illóntej és vészszer. (mely a világ minden más szerét felülmúlja) napégetés és szeplő ellen, mely a bőrt azonnal fehérré, simává, lágyává, nyugodtá teszi, annak ifjú frissességét visszaadja és egyúttal a bőrtisztításnak adja előnyeit. — Ara egy egész (ingeny elnyelés) palacknak 5 frt., 1/2 pal. 2 frt 50 kr., 1/4 pal. 1 frt 30 kr.

Lohse-féle Eau balsamique dentifrice.

balzsamos száj- és fogviz. szabadalmára, egy percz alatt eltávolítja a száj bűzét, elűri a fogfájást és folyást, megőrzi ettől. A balzsamos szájviz egyiké lón a legkedveltebb a legnépszerűsebb toaletto-cikknek; s azon előnye van még, hogy a foghúst erősíti, a fogak fehérségét megőrzi s a borképződését megakadályozza. Egy eredeti üveg ára 1 frt.

LOHSE Pompadour-pora.

Fehér, sárga és rózsaszínben, a bőr ifjúsítására és szépségére. Egy doboz ára 1 frt 80 kr.
Főraktár Magyarországra nézve: **TÜRÖK JÓZSEF** gyógyszerész urnál Budapestén király-utca 7. sz.

Levélbeli megrendelés pontos eszközlele. Gyógyórá szep

női ruhakelmék

a legújabb divatban bűmlatos és olson

HAMBURGER ADOLF

divatru-raktárából Budapestén Koronahéves-utca 8. Minták ingyen és bérmentve.